

भद्रशब्दात् परिवापणे (उच्छ्वसे) ऽर्थे गन्धे वाच । गन्धोऽ-
हमन्धोनः सत्त्वादा० व० । भद्राकरोति काकुत्स्न उच्छ्वसेन
उच्छ्वरोतीत्यर्थः सि० सी० । एवं भद्रशब्दे ऽपि बोध्यम् ।
भद्रकं लि० भद्र-स्वाये संज्ञायां वा कम् । १ मन्त्रे हरे लिबा० ।

२ भद्रकाले न० शब्दनामा । देवदास्ये चन्द्र० ।
“भ्यो नरनारनाय च सुवर्दिनकविरचं हि भद्रकमिदम्” ।
ह० र० चक्रे दारिद्र्यलक्षणापादके भद्रभेदे ।

भद्रकण्ट उ० भद्रः कण्टोऽयम् । गोसुरेषु मे राजनि० ।
भद्रकर्ण उ० भद्रस्य हस्तस्य कर्णो यत् । गोवर्चस्मै तीर्थभेदे ।
भद्रकर्णेश्वर उ० इत० । गोवर्चस्मै त्रिविक्रमभेदे भा० व० प० १५० ।
भद्रकार लि० भद्रं करोति क-कच् उप० व० । १ मङ्गलकारके
२ देवभेदे उ० भा० व० ११० ।

भद्रकाय उ० । १ नाम्नजिह्वां जाते नीलप्लव-पुलभेदे हरिवं०
१६२ व० । ६० । २ मङ्गलदेहके लि० ।

भद्रकाली स्त्री । दुर्गाशक्तिभेदे “जयन्ती मङ्गला काली भद्र-
काली कपालिनी” दुर्गापूजात्मनः । तदाविभाषिका च
कलिपु० पू० व० दृश्यते । तन्मन्त्रादिकं तन्त्रचारे दृश्यम् ।
२ कुमारसुखभेदे भा० व० ४७ व० ।

भद्रकाशी स्त्री भद्राय काशते काश-सच् गौरा० डीप् ।
भद्रकलायाम् राजनि० ।

भद्रकाष्ठ न० इव० । देवदास्ये चक्रे । [वनरः ।
भद्रकुम्भ उ० भद्रकारकः कुम्भः वा० त० । पूर्वजन्मे जन्मपूर्वपदे
भद्रगन्धिका उ० भद्रो गन्धोऽस्यावाक्येन उक्तं । सक्तके
रत्ननामा ।

भद्रगौर उ० देवभेदे ह च पूर्वदिग्वर्ती मार्क० ५८ व० ।
भद्रह्वर लि० भद्रं करोति क-कच् उम् । मङ्गलकारके ।
भद्रह्वरय न० भद्रं क्रियतेऽनेन क-क्युन् उम् । मङ्गलवाधने ।
भद्रचार उ० कृत्स्नत्वा जाते वासुदेवस्य पुत्रभेदे हरिवं० ११८ व० ।
भद्रचूड उ० भद्रा चूडा यस्य । (चण्डाचिज्) उक्तभेदे शब्द० ।
भद्रज उ० भद्राय जायते जन-ङ् । इन्द्रयवे राजनि० ।
भद्रतरुणी स्त्री भद्रः तरुणीव । कुलवर्धने राजनि० ।
भद्रतुङ्ग उ० तीर्थभेदे भा० व० प० ८२ व० ।

भद्रतरुग न० भद्रास्तुरगा यत् । जम्बुद्वीपस्य नववर्षमध्य-
वर्षभेदे । “माल्यपञ्चकपिण्डध्वजवर्षिपञ्चम भद्रतरुग
जगद्भाः” सि० ३० । जम्बुद्वीपशब्दे भद्राशब्दे च
विवरणं दृश्यम् ।

भद्रतन्त्रिका स्त्री सर्व-स्वाये कम् । दन्तीभक्तभेदे ।
भद्रदास उ० न० । कर्म० । देवदास्यभेदे वनरः ।

भद्रद्वीप उ० कुलवर्षान्तर्गते उपद्वीपभेदे मार्क० ५८ व० ।

भद्रनामन् उ० इव० । (काठठाकरा) वनभेदे लिबा० ।

भद्रनामिका स्त्री भद्र मङ्गलं नामयति पापयति नम-
चिच्-क्युच् । लायन्तीकतायां रत्नना० ।

भद्रनिधि उ० दानार्थकल्पिते ताप्तादिघटितघटे तद्दानविधिश्च
हेमा० दा० वासनपु० उक्तो वचः ।

“पुण्यान्निधिं प्राप्य तु धीर्धनार्थां तद्योग्ये शशि-
सूर्ययोर्वा । चतसृभादिष्वयनद्वये वा प्रबोधने प्रस-
पनेऽप्य तिष्ठोः । जुष्यादधोऽन्तरमेव कुम्भं हिरण्य-
भारेण यथात्मशक्ता । तथाविधानञ्च सुराजतं स्था-
दिरण्यभारेण तु पूरयेत् तम् । तदर्द्धतोऽङ्गेन तद-
र्द्धतो वा क्षयश्रितः स्वर्गपत्तेः शतेन । तदर्द्धजङ्गेन तु
वित्तशक्ता । पञ्चतयादूर्ध्वमपि प्रजुष्यात् । तत्ताप-
भायञ्चे कनकं निधाय सवज्जनीकोत्पलपद्मरामम् । वसु-
स्तवेदूर्यसविद्रुमश्च तद्भ्राजतं पालमधोऽस्रं स्थात् ।
एवमुक्तं भद्रनिधिं सुविद्वान् कल्याणे प्रावरणोप-
कुम्भे । जुषोत्तरे दर्पणचालराजं सपादुकोपानहस्त-
वृत्तम् । सत्तौमवस्त्रोत्तमवृत्तवृत्तं संपूजयेत्तन्त्रवरे-
रचैतैः” “आदौ तु पञ्चास्रतवेन विष्णुं संक्षाम्य संक्षार-
हरं वनर्था । तद्येनारं पावकमेव कृत्वा कामन्त्र-
वेद्भद्रनिधिं ततस्तम् । सोऽथ कर्पूरसज्जकृच्छमेन प्रक्षाल-
नं नाम त्रयः प्रविष्ट्य । नमस्तोऽङ्गारयुतं च
वात्से तद्भ्राजतेऽप्येवमथाचरेत् । त्वया स्वस्वसार-
सिद्धयश्च विद्यापरन्दोरगर्भानरेन्द्रे । गन्धर्वविद्याधर-
दानवेन्द्रेयुतं हृतं विश्वमिदं नमस्ते । समस्तस्यार-
करो त्वमेव विभोः सदानन्दमयी च माया । समस्त-
कल्याणनिधिः सनाधिः । हरिप्रिये ! भद्रनिधिर्नमस्ते ।
एवं पूज्य विधानेन ततो विप्रमथाचरेत् । किरीटा-
कूटनिष्कापप्रज्ज्वलबाहुविभूषणैः । अथ कृत्वा हरिं
तद्वत् पीताम्बरधरं ततः । पूजयेदभ्युक्तं ध्यात्वा मन्त्रेणा-
नेन भक्तियान् । भूदेवोऽसीत्यतो नित्यं नित्यानन्दमयो
हरे ! । हर मे दुष्कृतं कृणु ! कृपाकर ! नमस्तु ते ।
भूदेव ! भगवद्दर्शनं । भवभद्रकरेश्वर ! । भवभूतिकरोजिष्णो !
प्रमविष्णुर्नमोऽस्तु ते । एवं पूज्य हृदि ध्यात्वा तं दिवं
विष्णुं कृपिष्यम् । ततो भद्रनिधिं दद्यान्मन्त्रेणानेन
मानवः । स्वर्गोत्थोऽप्येनादौ वपुर्नाम तथात्मनः ।
यवदर्भतिलैः शार्ङ्गसुदृक् संपरित्यजेत् । पितृसन्तार-
वापीय नित्यानन्दविद्वदे । सर्वोपदिश्याय विष्णो-